

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobkyně: Y. Z., narozená dne X
státní příslušnice Ruské federace
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Bagratem Verdiyanyem
sídlem Na Poříčí 1040/10, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2022, č. j. MV-142821-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyně je povinna uhradit ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení státu částku 2 299 Kč, a to na účet Krajského soudu v Praze č. 19-8729111/0710, VS: 5433009222.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou osobně dne 14. 11. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2022, č. j. MV-142821-4/SO-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla pro opožděnost její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „ministerstvo“) ze dne 28. 6. 2022, č. j. OAM-89623-13/ZM-2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím ministerstvo zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) z důvodu, že žalobkyně nedoložila platný cestovní doklad ve smyslu § 44a písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 240/2022 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Obsah žaloby

2. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že žalovaná odvolání zamítla jako opožděné. Datum doručení prvostupňového rozhodnutí dne 4. 7. 2022 bylo poprvé uvedeno až v odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobkyně je považuje za nesprávné. Od 27. 6. 2022 do 11. 7. 2022 totiž žalobkyně pobývala mimo Prahu se svou partnerkou. Od 1. 7. 2022 si pronajaly byt ve X, aby děti žalobkyně strávily letní prázdniny na čerstvém vzduchu, přičemž pronajímatelé jim umožnili užívání bytu již od uzavření nájemní smlouvy dne 27. 6. 2022. Dne 11. 7. 2022 pak žalobkyně našla doma poštovní výzvu k převzetí dopisu a téhož dne vyzvedla dopis na poště. Podle výpisu z webové stránky *PoštaOnline* o sledování zásilky podací číslo X byla zásilka uložena dne 30. 6. 2022, konec 10denní úložní lhůty připadl na neděli 10. 7. 2022, a posledním dnem lhůty tak bylo pondělí 11. 7. 2022, což je den, kdy žalobkyně také převzala dopis. Lhůta pro podání odvolání proto běžela od 12. 7. 2022 a skončila dne 26. 7. 2022. Žalobkyně přitom podala odvolání k poštovní přepravě právě dne 26. 7. 2022, tj. v zákonné lhůtě.
3. Den doručení 4. 7. 2022 považuje žalobkyně za omyl, o jehož opravu požádala Českou poštu, s.p. S ohledem na panující pochybnosti považuje žalobkyně s odkazem na § 40 odst. 2 správního řádu odvolací lhůtu za zachovanou. S odkazem na § 24 odst. 2 správního řádu zároveň žalobkyně žádá soud o určení neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí dnem 4. 7. 2022 a určení dne 11. 7. 2022 za den doručení s tím, že žalovanou o to žalobkyně nemohla požádat, protože se o údajném doručení prvostupňového rozhodnutí již dne 4. 7. 2022 dozvěděla až z odůvodnění napadeného rozhodnutí. K prokázání svých tvrzení žalobkyně navrhl provést důkaz nájemní smlouvou ze dne 27. 6. 2022 včetně dodatku č. 1, výslechem její partnerky H. P., záznamem České pošty o požadavku klienta o kontakt ze dne 11. 11. 2022 a k němu připojenou žádostí o vysvětlení uváděného data převzetí zásilky.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná navrhuje, aby byla žaloba odmítnuta. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno na adresu hlášeného pobytu žalobkyně (X), neboť žalobkyně ministerstvu nenahlásila doručovací adresu a nesdělila, že se bude po delší dobu zdržovat mimo adresu hlášeného pobytu. Z dokladu o doručení vyplývá, že písemnost byla uložena k vyzvednutí dne 30. 6. 2022 a dne 4. 7. 2022 ji na základě plné moci převzala A. P. Ve vztahu k podacímu č. X internetové stránky České pošty, s.p., potvrzují dodání zásilky dne 4. 7. 2022. Žalovaná

proto trvá na tom, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno již dne 4. 7. 2022 a odvolání bylo podáno k poštovní přepravě dne 26. 7. 2022, tedy opožděně.

Replika žalobkyně

5. V podání ze dne 23. 8. 2023 žalobkyně nově (původně obdobné okolnosti zmiňovala jen na podporu žádosti o přiznání odkladného účinku) zmínila, že napadené rozhodnutí představuje závažný zásah do jejího práva na rodinný život ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění pozdějších protokolů, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., (dále jen Úmluva) a č. 10 Listiny základních práv a svobod, která byla jako součást ústavního pořádku České republiky vyhlášena usnesením předsednictva České národní rady pod č. 2/1993 Sb., (dále jen „Listina“). Žalobkyně uvedla, že dne 2. 12. 2022 uzavřela ve státě Utah manželství se svou dlouholetou partnerkou H. P. a že se o své tři nezletilé děti stará společně s ní v rodinné domácnosti. Děti přišly do ČR v roce 2010 nebo se zde již narodily, takže nemají jakékoliv sociální vazby k Rusku a neovládají ruský jazyk na dostatečné úrovni. Naopak v ČR plní povinnou školní docházku a mají zde své sociální zázemí a kamarády, k čemuž žalobkyně nabízí důkazy v podobě vysvědčení dětí a jejich svědeckého výsledku a též překladu oddacího listu. Vycestování žalobkyně s manželkou a dětmi do Ruska je nemožné nejen kvůli probíhajícímu válečnému konfliktu (manželka je Ukrajinkou), ale i z důvodu reálného rizika trestního postihu vztahů mezi stejnopohlavními páry. Žalobkyně poukazuje v dané souvislosti na to, že správní orgány jsou povinny posoudit přiměřenost dopadů svého rozhodnutí, a to i o zastavení řízení z důvodu nedoplnění podstatných náležitostí žádosti, do práva na rodinný život a na nejlepší zájem nezletilých dětí. V této souvislosti poukazuje zejména na nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2020, sp. zn. IV. ÚS 950/19, podle nějž musí správní orgány vážit mezi konkurujícími zájmy, přičemž má za to, že veřejný zájem na zachování lhůt v rámci správního řízení nemůže převážet nad zájmem jejich nezletilých dětí, jejichž řádný vývoj by byl ohrožen, pokud by musely spolu s ní vycestovat do Ruské federace na předem neznámou dobu. Poukazuje přitom na to, že cestovní pas předložila správnímu orgánu bezprostředně po jeho obdržení, a proto neexistuje důvod, proč by její žádosti nemělo být vyhověno.

Podstatný obsah správního spisu

6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 29. 11. 2021 žalobkyně osobně požádala na ministerstvu o prodloužení platnosti stávající zaměstnanecké karty, jež platila do 30. 11. 2021. Jako adresu místa pobytu uvedla X. Při té příležitosti jí ministerstvo na místě předalo výzvu k odstranění vady žádosti spočívající v nepředložení platného cestovního dokladu do 60 dnů. Dne 28. 1. 2022 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty. Ministerstvo usnesením ze dne 14. 2. 2022 tuto lhůtu prodloužilo do 1. 4. 2022. Dle připojené doručky zásilku na adrese pobytu vyzvedla na základě plné moci paní „H. P.“. Dne 31. 3. 2022 žalobkyně znovu požádala o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti. Dne 25. 4. 2022 ministerstvo znovu lhůtu prodloužilo do 31. 5. 2022. Toto usnesení dle připojené doručky na adrese pobytu vyzvedla jako zmocněnec paní „P. H.“. Dne 31. 5. 2022 žalobkyně opět požádala o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti. Sdělením ze dne 23. 6. 2022, jež bylo na adrese pobytu vloženo do poštovní schránky, ministerstvo žalobkyni sdělilo, že lhůtu již neprodlouží.
7. Dne 28. 6. 2022 ministerstvo prvostupňovým rozhodnutím řízení o žádosti zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, protože žalobkyně v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti (nepředložila platný cestovní doklad), které brání věcnému posouzení

a vyhovění žádosti. Současně v řízení nevyšla najevo okolnost pro zamítnutí žádosti podle § 51 odst. 3 správního řádu. K prvostupňovému rozhodnutí je přiložena doručenka. Z ní vyplývá, že zásilka byla doručována na adresu hlášeného pobytu (X). Žalobkyně nebyla zastižena, a proto dne 30. 6. 2022 doručující orgán (Česká pošta, s.p.) připravil zásilku k vyzvednutí a v poštovní schránce zanechal poučení a výzvu k vyzvednutí zásilky. Dne 4. 7. 2022 zásilku vyzvedla na základě plné moci „A. P.“. Zásilku předal pracovník pošty J. Š.

8. Dne 26. 7. 2022 žalobkyně podala k poštovní přepravě zásilku s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž uvedla, že prvostupňové rozhodnutí obdržela „dne 11. 7. 2022 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb“. Potíže s opatřením nového platného cestovního dokladu vysvětlovala opakovanou ztrátou termínu v důsledku uzavření ruského velvyslanectví a dokládala, že se jí podařilo podat žádost dne 25. 7. 2022 na ruském konzulátu v Brně. V textu i přílohách nadále uváděla jako kontaktní adresu X. Následně dne 15. 9. 2022 předložila ministerstvu svůj nový cestovní doklad.
9. Dne 13. 10. 2022 žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání jako opožděné zamítla. S odkazem na § 83 odst. 1 správního řádu a § 92 odst. 1 správního řádu žalovaná uvedla, že prvostupňové rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty bylo žalobkyni doručeno dne 4. 7. 2022, 15denní lhůta pro odvolání začala běžet dne 5. 7. 2022 a skončila dne 19. 7. 2022. Odvolání bylo podáno k poštovní přepravě až dne 26. 7. 2022, nebyla tudíž splněna zákonná lhůta pro jeho podání a prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci již dne 20. 7. 2022. Žalovaná tak neměla jinou možnost nežli odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout. Napadené rozhodnutí dle připojené doručenky převzala osobně žalobkyně dne 19. 10. 2022 na adrese pobytu (X).

Obsah jednání u soudu

10. V průběhu jednání, které se konalo dne 30. 8. 2023 a z nějž se žalovaná omluvila, žalobkyně zopakovala argumentaci poprvé zmíněnou v replice. Zpochybňovala oprávnění ministerstva formalisticky zastavit řízení o její žádosti v situaci, kdy nemožnost předložení nového cestovního dokladu byla vyvolána okolnostmi nezávislými na vůli žalobkyně (omezení počtu pracovníků ruského velvyslanectví a následně ruská invaze na Ukrajinu), a upozorňovala na hrozící zásah do rodinného života v důsledku ztráty pobytového oprávnění, což muselo být žalované zřejmé z úředních evidencí, případně se na tyto dopady měla blíže dotázat, a následně je měla při svém rozhodování zohlednit. V souladu s mezinárodními závazky České republiky a judikaturou (i Nejvyššího správního soudu) by tyto důsledky měl z moci úřední zohlednit i soud. V závěru žalobkyně uvedla, že žalobu podávala po konzultaci se svědkyní, kdy jí bylo deklarováno pozdější datum doručení rozhodnutí. Žalobkyně též nově namítla, že žalovaná měla v dané situaci, kdy žalobkyně v průběhu odvolacího řízení předložila chybějící cestovní doklad, ve věci vydat nové rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu poté, co jí byl předložen cestovní doklad, a žádost se tím stala kompletní. Takové rozhodnutí by bylo projevem humanistického přístupu. Soud při jednání provedl dokazování listinami předloženými žalobkyní a vyžádanými od České pošty, s.p.
11. Z podnájemní smlouvy uzavřené dne 28. 8. 2021 na dobu neurčitou plyne, že na základě ní byly žalobkyně a H. P. jako nájemkyně oprávněny užívat byt č. X na adrese X, a spolu s nimi též N. Z., V. Z. a F. Z. Jako kontaktní údaj u žalobkyně je uvedena mj. e-mailová adresa X.

12. Na základě nájemní smlouvy ze dne 27. 6. 2022 nabyla H. P. jako nájemkyně právo užívat byt č. 9 o dispozici X na adrese X, na dobu určitou od 1. 7. 2022 do 30. 6. 2023. Jako kontaktní údaj u nájemkyně je uvedena mj. e-mailová adresa X. Podle dodatku č. 1 uzavřeného téhož dne (27. 6. 2022) byla nájemní smlouva změněna tak, že druhou nájemkyní bytu byla určena též žalobkyně a bylo uvedeno, že s nájemkyněmi budou byt užívat i N. Z., V. Z. a F. Z. Na všech smluvních dokumentech uvedla H. P. číslo dokladu totožnosti X.
13. Dle výtisku z webové stránky *PoštaOnline* k zásilce podací č. X byla zásilka uložena dne 30. 6. 2022 z důvodu nezastižení adresáta a následně dodána dne 4. 7. 2022. V žádosti ze dne 11. 11. 2022 o vysvětlení uváděného data převzetí zásilky žalobkyně mj. uvedla, že její přítelkyně sice má od ní plnou moc na vyzvednutí pošty, ale ani ona tehdy nebyla v Praze a že dopis vyzvedli po návratu do Prahy dne 11. 7. 2022. Žádost byla přílohou formuláře určeného poště Praha X.
14. Z odpovědi České pošty, s.p., ze dne 10. 2. 2023 na dotazy soudu vyplynulo, že žádost žalobkyně vyhodnotila jako nedůvodnou stížnost. Zásilka byla totiž převzata dne 4. 7. 2022 na poště Praha X oprávněným příjemcem na základě plné moci. V evidenci zmíněné pošty není „*plná moc paní J.Z.*“. K odpovědi Česká pošta, s.p., přiložila kopii tiskopisu „*VÝZVA k vyzvednutí zásilky/ POTVRZENÍ o převzetí zásilky*“ týkající se zásilky č. X, na níž je v kolonce „*Zásilku převzal dne/Přepis jména/Č. osobního dokladu*“ vytištěno datum převzetí „*04. 07. 2022*“ a číslo osobního dokladu přebírající osoby „X“, k čemuž je připojen podpis, který vypadá shodně jako podpisy H. P. na předložených smlouvách i na doručence k výzvě osoby zúčastněné na řízení a odpovídá též podpisům na doručenkách k usnesením prodlužujícím žalobkyni lhůty k odstranění vad žádosti ve správním spise. Dále je k odpovědi přiložen výtisk historie zásilky z informačního systému České pošty, s.p., kde je ve výpisu událostí uvedena k časovému údaji „*04. 07. 2022 16:09:49*“ událost „*doručeno – vydáno na přepážce na základě dokladu totožnosti*“ a jako pracovník je uveden J. Š. (shodně jako na doručence připojené k prvostupňovému rozhodnutí ve správním spise). Česká pošta, s.p., konečně přiložila též odpověď ze dne 24. 11. 2022 na žádost žalobkyně o vysvětlení vzniku data převzetí zásilky, ve které zopakovala, že zásilka č. X s doplňkovou službou „*do vlastních rukou*“ byla dne 30. 6. 2022 uložena na poště Praha X, kde byla dne 4. 7. 2022 vydána oprávněnému příjemci na základě plné moci.
15. Z úředně ověřeného překladu oddacího listu včetně apostily a žádosti o licenci k sňatku soud zjistil, že žalobkyně spolu s H. P. dne 12. 11. 2022 požádaly ministerstvo zdravotnictví státu Utah o licenci (povolení) ke sňatku. Dne 12. 11. 2022 jim tato licence byla vydána a dne 2. 12. 2022 oddávající úředník osvědčil, že žalobkyně spolu s H. P. souhlasily s uzavřením sňatku a tento sňatek mezi nimi byl uznán podle práva státu Utah a Spojených států amerických.
16. Následně soud vyslechl žalobkyni navrženou svědkyni H. P., která mj. uvedla, že měla za žalobkyni plnou moc pro přebírání pošty a také za žalobkyni poštovní zásilky přebírala a na příslušný doklad se podepisovala. V roce 2022 ještě měla zaměstnaneckou kartu, tu už ale musela odevzdat na policii. Na poště předkládala jako doklad totožnosti zaměstnaneckou kartu, a později, když už ji neměla, pas. Kdy přesně vyzvedávala konkrétní zásilky, si už nepamatuje. V období konce června a začátku července 2022 se spolu se žalobkyní stěhovali ze X v Praze do obce X v okrese X. Přesné datum neví, ale čekalo se, až dětem skončí škola. Prvostupňové rozhodnutí přebírala už po přestěhování začátkem července, možná 2. nebo 3. července, přesně ale už neví. Svědkyně po jejich předložení potvrdila, že podpis na

doručenkách připojených k usnesení ministerstva ze dne 25. 4. 2022 a k prvostupňovému rozhodnutí je její.

17. Soud neprováděl dokazování vysvědčeními nezletilých dětí žalobkyně ani jejich výsledkem, jelikož tyto otázky se týkaly opožděně uplatněného žalobního bodu. Nadto předmětem posuzování napadeného rozhodnutí, a tedy i soudu mohla být jen a pouze otázka včasnosti podaného odvolání, nikoliv důvody, a tedy ani přiměřenost zastavení řízení ministerstvem (viz dále).

Posouzení žaloby

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Podanou žalobu ovšem soud zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
19. Předmětem sporu je včasnost odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí, které žalobkyně předala k poštovní přepravě dne 26. 7. 2022. Spornou skutkovou otázkou stěžejní pro posouzení včasnosti odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí je okamžik, ke kterému mělo být prvostupňové rozhodnutí žalobkyni vlastně doručeno. Zda se tak stalo dne 4. 7. 2022, jak tvrdí žalovaná, nebo až dne 11. 7. 2022, jak tvrdí žalobkyně. Den 11. 7. 2022 byl současně posledním dnem úložní lhůty, protože žalobkyně nebyla dne 30. 6. 2022 zastižena doručujícím orgánem, o čemž jí bylo v poštovní schránce zanecháno poučení.
20. Soud se naopak nemohl zabývat otázkou vznesenou až po uplynutí žalobní lhůty v replice, zda usnesení o zastavení řízení vydané ministerstvem bylo přiměřené v situaci, kdy jeho důsledkem může být zásah do rodinného života žalobkyně a do nejlepšího zájmu jejích nezletilých dětí. Posledním dnem 30denní žalobní lhůty (srov. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) byl pátek 18. 11. 2022, argumentace přiměřeností prvostupňového (popř. napadeného) rozhodnutí zazněla poprvé však až 23. 8. 2023, a jako taková není ve smyslu § 71 odst. 2 věty druhé s. ř. s. přípustná. O rodinném životě dříve žalobkyně hovořila pouze v samostatném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, avšak ani tam s touto otázkou nebyla jakkoliv spojována namítaná nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto na otázku včasnosti podaného odvolání, která je jedinou nosnou otázkou pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, dané otázky nemají vliv. Odvolací správní orgán totiž nemůže být nucen v rozporu se zákonem věcně přezkoumat opožděné odvolání, je-li jeho opožděnost důsledkem liknavosti účastníka řízení (nedostatečného střežení svých procesních práv). Věcnou správnosti prvostupňového rozhodnutí se v případě závěru o opožděnosti odvolání odvolací správní orgán nezabývá (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32). Nadto i kdyby se odvolací orgán mohl zabývat otázkou zákonnosti zastavení řízení, ani tehdy by nebylo namístě zohledňovat dopady zastavení řízení do rodinného života žadatele (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, nebo ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016-41). Stejně tak nepřipustný pro opožděnost je i argument uplatněný až v závěrečné řeči, že žalovaná měla vydat nové rozhodnutí postupem dle § 101 písm. b) správního řádu. K tomu lze jen dodat, že žádost žalobkyně nebyla zamítnuta, jak předpokládá zmíněné ustanovení správního řádu, ale řízení o ní bylo zastaveno. Nadto i v takovém případě by bylo nutno samostatně rozhodnout o podaném odvolání; nové rozhodnutí by bylo rozhodnutím samostatným vydávaným v novém řízení zahájeném ať již z moci úřední, nebo na

samostatnou žádost vedle odvolacího řízení. Pokud v napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala, že neshledala ani důvody pro vydání nového rozhodnutí, toto konstatování nemůže mít žádný vliv na zákonnost výroku napadeného rozhodnutí, protože ten s ním nijak nesouvisí (opět viz rozsudek č. j. 9 As 172/2012-32). Soud přitom připomíná a zdůrazňuje, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalované o zamítnutí odvolání pro opožděnost, a nikoliv jiné rozhodnutí žalované či prvostupňové rozhodnutí, jehož důvody předmětem přezkumu žalované s ohledem na závěr o opožděnosti odvolání vůbec nemohly být.

21. Je tedy třeba posoudit výhradně otázku, zda podané odvolání skutečně bylo opožděné:
22. Podle § 20 odst. 2 správního řádu písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.
23. Podle § 20 odst. 1 písm. d) věty první před středníkem správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.
24. Podle § 72 odst. 1 věty první správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.
25. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
26. Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
27. Žalobkyně v podané žalobě na str. 3 tvrdí, že se svou přítelkyní H. P. v inkriminovanou dobu měly pobývat mimo Prahu a datum převzetí zásilky dne 4. 7. 2022 má být proto chybou. „*Po návratu domu dne 11. 7. 2022 našla žalobkyně v domovní schránce poštovní výzvu a týmž dnem převzala dopis na pobočce České pošty Praha X.*“ Také v žádosti o vysvětlení vzniku data převzetí zásilky žalobkyně tvrdila: „*Tento dopis byl vyzvednut námi 11. 7. 2022 po návratu do Prahy.*“ Stěhování do X potvrdila svědkyně H. P. Pobytu žalobkyně mimo Prahu společně s jejími dětmi a přítelkyní podle soudu nasvědčuje i k podané žalobě doložená nájemní smlouva ze dne 27. 6. 2022 k bytu ve městě X ve spojení s přílohou č. 1. Taktéž z doručky prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že ve čtvrtek dne 30. 6. 2022 nebyla žalobkyně zastižena v místě svého hlášeného pobytu v Praze a nebyla tam zastižena ani její přítelkyně, jíž podle sdělení žalobkyně byla vydána plná moc pro doručování.
28. Na druhou stranu ale prokázané skutečnosti nevyvracejí skutečnost, že H. P. mohla být v Praze přítomna v pondělí 4. 7. 2022. Sama svědkyně (na rozdíl od tvrzení uplatněného v žalobě) uvedla, že zásilku s prvostupňovým rozhodnutím vyzvedla ona na plnou moc. Konkrétní termín si již nepamatovala, ale odhadovala, že to mohlo být možná 2. či 3. července, což v zásadě odpovídá datu zaznamenanému na doručence (4. 7. 2022). Podpis na příslušné doručence svědkyně uznala jako svůj vlastní. Svědkyně tedy nijak nevyvrátila správnost data, z něž vycházela žalovaná. Datum 4. 7. 2022 přitom plně odpovídá všem listinným důkazům.

29. Předně je na „VÝZVĚ k vyzvednutí zásilky/ POTVRZENÍ o převzetí zásilky“ ze dne 4. 7. 2022 uvedeno číslo dokladu „X“, které H. P. uvedla jako číslo svého dokladu totožnosti na všech smluvních dokumentech, které byly soudu doloženy žalobkyní. Tím je jednoznačně potvrzeno, že osoba přebírající na přepážce pošty spornou zásilku se prokázala dokladem totožnosti H. P. Na to, že tento doklad předložila a potvrzení podepsala právě H. P., pak lze bezpečně usoudit z připojeného podpisu (parafy), který se shoduje s podpisy svědkyně na doručenkách na č. l. 41, 61 a 71 v soudním spisu i s jejími podpisy na žalobkyní doložených smluvních dokumentech. Totožná parafa je též na doručence prvostupňového rozhodnutí ve správním spisu spolu s údajem o převzetí na základě „plné moci“, což odpovídá tvrzení žalobkyně o tom, že její přítelkyně H. P. měla plnou moc k převzetí pošty. Skutečnost, že plná moc není v evidenci pošty Praha X, ještě neznamená, že neexistuje, navíc když z formulace odpovědi České pošty, s.p., není jasné, zda hovoří o plné moci pro žalobkyni jako zmocněnou nebo za žalobkyni jako zmocněnkyni. Uvedení jména „A.“ namísto H. a příjmení „P.“ namísto P. na doručence je zjevně písařskou chybou z nepozornosti, ostatně obdobně bylo komoleno jméno svědkyně i na doručenkách písemností, jež za žalobkyni přebírala v průběhu správního řízení („H.“). Na doručenkách je jméno přebírající osoby uvedeno pokaždé jiným rukopisem, lze tudíž předpokládat, že jméno zapisovali pracovníci pošty, kteří mohli snadno v rychlosti jméno z dokladu přepsat nepřesně.
30. Na doručence je datum vyzvednutí zásilky 4. 7. 2022 zachyceno podacím razítkem pošty, v potvrzení o převzetí zásilky je totožné datum vytištěno elektronicky a v lustraci „Informace o zásilce: X“ je k doručení zásilky v položce „Datum a čas nahrání do PD“ uveden údaj „04.07.2022 16:17:55“. Čas je prokazatelně zapisován informačním systémem, člověk by nezapísal čas s přesností na vteřiny. Je zároveň prakticky vyloučeno, že by bylo nesprávně nastaveno jak datum na razítku, tak i systémový čas informačního systému (a případně i tiskárny, je-li na ní snad datum nastavováno separátně).
31. Při hodnocení důkazních prostředků soudy v pochybnostech vycházejí s obvyklého myslitelného sledu událostí a v projednávaném případě nelze ze zjištěných skutkových okolností presumovat důvod, na jehož základě by bylo myslitelné vícenásobné pochybení při zápisu data doručení prvostupňového rozhodnutí. Doručenka prvostupňového rozhodnutí je navíc veřejnou listinou.
32. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v bodě 23 rozsudku ze dne 28. 7. 2015, č. j. 8 Afs 153/2014-49, „...doručenka je veřejnou listinou (§ 51 odst. 1 daňového řádu) a obvyklým prostředkem, prostřednictvím něhož správce daně prokazuje doručení vlastních písemností [srov. § 92 odst. 5 písm. a) téhož zákona]. V obecné rovině to znamená, že každý údaj, který je zde uveden, je nutno považovat za pravdivý, pokud není prokázán opak (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. 21 Cdo 658/2008).“ Obdobně viz též odst. 31 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2020, č. j. 6 Afs 200/2020-33.
33. Ke zpochybnění správnosti údaje o doručení by proto musely být předloženy jednoznačné důkazy o odlišném průběhu doručování, což se ale v projednávaném případě nestalo. Soud má proto za prokázané, že údaj na doručence prvostupňového rozhodnutí je pravdivý. V souladu s § 20 odst. 2 správního řádu proto bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 4. 7. 2022 k rukám zmocněnkyně žalobkyně paní H. P. na základě žalobkyní vystavené plné moci (její existenci potvrzuje údaj na doručence i zmínka o vystavení plné moci v žádosti žalobkyně ze dne 11. 11. 2022 o vysvětlení vzniku data převzetí zásilky). Tímto okamžikem

(a nikoliv až dne 11. 7. 2022) bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni oznámeno ve smyslu § 72 odst. 1 správního řádu, v důsledku čehož následujícího dne 5. 7. 2022 [§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu] počala běžet odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 věta první správního řádu). Tato lhůta marně uplynula dne 19. 7. 2022, přičemž žalobkyně podala odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí k poštovní přepravě až dne 26. 7. 2022.

34. Žalovaná proto neměla jinou možnost nežli opožděné odvolání podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítnout, což také učinila. Soud proto uzavírá, že v postupu správních orgánů a doručujícího orgánu neshledal žádná pochybení, která by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
35. Pokud jde o namítané důsledky napadeného rozhodnutí na rodinný život žalobkyně, potažmo na nejlepší zájem nezletilých dětí, tato otázka již z povahy věci nemůže nijak ovlivnit včasnost podaného odvolání. Také otázka akceptovatelnosti zastavení řízení v důsledku opožděného předložení cestovního dokladu v situaci, kdy tato situace nezávisela na vůli žalobkyně, by mohla být otevřena soudnímu přezkumu jen tehdy, bylo-li by odvolání podáno včas.
36. V každém případě se však sluší dodat, že napadené rozhodnutí a ani tento rozsudek soudu neznamenají, že by žalobkyně s jejími dětmi nutně musela opustit území ČR. Řešením složité situace žalobkyně s ohledem na jí popisované důvody může být podání žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění jejího pobytu na území ČR podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Za určitých okolností nelze vyloučit ani možnost podání žádosti o mezinárodní ochranu s ohledem na obavy z pronásledování v zemi původu, např. z důvodu sexuální orientace. Posouzení existence všech předpokladů pro udělení zmíněného víza či mezinárodní ochrany nicméně závisí na posouzení ministerstva v jiném řízení a soud jeho výsledek v tuto chvíli nemůže předjímat.

Závěr a náklady řízení

37. Soud tak uzavírá, že žádný z uplatněných žalobních bodů není důvodný. S ohledem na to soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované pak žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
39. Posledním výrokem soud rozhodl podle § 60 odst. 4 s. ř. s. o náhradě nákladů řízení, jež hradil stát. Žalobkyně není osobou osvobozenou od soudních poplatků ze zákona ani na základě rozhodnutí soudu a zároveň byla v řízení zcela neúspěšnou. Proto je povinna státu uhradit náklady řízení, jež odpovídají výši tlumočného. Tlumočení bylo třeba zejména kvůli požadovanému výsledku svědkyně. Tlumočné, jež bylo vyčísleno v samostatném usnesení, činí celkem částku 2 299 Kč a sestává z odměny za 2 hodiny tlumočení po 750 Kč/hod, náhrady za ztrátu času na cestě v trvání 8 čtvrt hodin po 50 Kč a náhrady za DPH z předchozích částek ve výši 399 Kč. Vyúčtovanou částku dalších 750 Kč za přípravu na tlumočení spolu s odpovídající náhradou za DPH soud tlumočnickovi nepřiznal, neboť odměna za přípravu je v souladu s platnou právní úpravou již zahrnuta ve standardní hodinové sazbě tlumočného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu